

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

16e jaargang nummer 4

december 2006

De oude en de nieuwe natuur

Anonieme brochure, ca. 1930

Zij, die dikwijls met pasbekeerden over hun ervaringen en bezwaren spreken, horen menigmaal opmerkingen als deze: "Ik dacht, dat ik bekeerd was, maar ik begin nu te vrezen, dat ik mijzelf bedrogen heb. Ik voel mij niet alleen niets beter, maar eer slechter dan vóórdat ik beleed bekeerd te zijn."

Zulke zielen zijn in de regel niet zozeer verontrust over hun zonden, als wel over de smartelijke ontdekking, dat door de wedergeboorte hun boze natuur niet alleen niet is verbeterd, maar dat deze natuur nog veel slechter schijnt te zijn dan vóór hun bekeering. Zij stellen vele vergeefse pogingen in het werk om hun natuur te verbeteren. Dergelijke toestanden der ziel geven de satan gelegenheid zijn pijlen af te schieten. Hij fluistert de zodanigen in, dat zij huichelaars zijn, en dat het veel beter zou zijn, als zij alles maar opgaven, zich openbarende zoals zij werkelijk zijn, en dus erkennende, dat zij nooit bekeerd waren geweest.....

Om dezulken te bemoedigen en te helpen zijn deze regelen geschreven.

De waarheid Gods en ons gevoel

Indien God ons in Zijn Woord het een of ander als waarheid doet kennen, dan is het wijs, ons daarvoor te buigen en het te geloven, ook al kan ons verstand het nog niet bevatten, en al stemt onze ervaring er niet mee overeen. God is Zijn eigen uitlegger, en de ziel, die geduldig op Hem wacht, zal te zijner tijd licht van Hem ontvangen. Maar ook indien het Hem behaagde dat licht, zolang wij op aarde zijn, niet te schenken, dan hebben wij evenzéér te geloven, omdat Hij, uit Wiens mond het woord gekomen is, Zich niet vergissen kan.

Voor wij het onderwerp dat ons bezighoudt, behandelen, wil ik een voorbeeld geven ter verduidelijking van hetgeen ik hier gezegd heb, in de

hoop, dat God het ten zegen doet zijn voor de lezer, die misschien nog onzeker is, of hij het eeuwige leven wel bezit.

Als u het derde hoofdstuk van het Evangelie van Johannes opslaat, vindt u in de laatste verzen vier onomstotelijke waarheden, door God Zelf medegedeeld:

1. De Vader heeft den Zoon lief.
2. Hij heeft alle dingen in Zijn hand gegeven.
3. Wie in de Zoon gelooft, heeft het eeuwige leven.
4. Wie de Zoon ongehoorzaam is..... de toorn Gods blijft op hem.

Ik herhaal, dit zijn vier waarheden, dat wil zeggen: het zijn geen menselijke gedachten, die op de een of andere ondervinding in ons rusten, maar het zijn onveranderlijke waarheden. De uitwerking, die een waarheid op u heeft, als u ze gelooft, is een andere zaak; dat is een zaak van het gevoel of van de ervaring.

Bijvoorbeeld: een jonge man zal bij zijn meerderjarigheid uitgebreide bezittingen bekomen. Op zekere morgen zegt zijn vader tot hem: "Mijn zoon, ik wens je geluk; je bent vandaag meerderjarig." "Neem me niet kwalijk, vader," herneemt hij, "ik denk, dat u zich vergist." "Hoe dat?" vraagt de verbaasde vader. "O, daar heb ik drie gronden voor. Ten eerste: ik gevoel niet, dat ik meerderjarig ben. Ten tweede: ik heb vanmorgen in de spiegel gekeken, en ik zag er niet uit als iemand die meer-

derjarig is. En ten derde weet ik, dat velen van mijn vrienden van gedachte zijn, dat ik onmogelijk ouder dan 16 jaar zijn kan. Hoe kan ik dan meerderjarig wezen?"

Wat zou nu een verstandige vader in zulk een geval doen? Hij zou immers eenvoudig hem zijn geboortebewijs tonen, of het boek, waarin de geboorten der familie aangetekend zijn, openslaan en zijn dwaaze zoon dit laten zien.

"Maar," zegt u misschien, "wie zal nu zo dwaas zijn om zó te spreken?" Ik antwoord: Zie toe, dat u niet dezelfde of nog grotere dwaasheid begaat; want niemand kan ontkennen, dat er vele mensen zijn, die belijden in Christus te geloven, en die toch precies dezelfde gronden aanvoeren tegenover de meest duidelijke waarheden in Gods Woord. Indien een bewijs van de burgerlijke stand of een aantekening van de vader in het geslachtsregister voldoende is om de zoon zekerheid te geven omtrent zijn ware ouderdom, dan moet toch zeker wel het Woord van God, dat uit des Heeren mond uitgaat, genoeg wezen om ons de zekerheid van ons eeuwig heil te geven.

Thans willen wij met de verontruste lezer de vier genoemde waarheden uit Joh.3 nader beschouwen.

1. De Vader heeft de Zoon lief. Geloof u deze waarheid? "O ja," zegt u, "dat geloof ik."

Maar gevoelt u dan, dat de Vader de Zoon lief heeft? "Neen, ik gevoel het

niet, maar ik ben verzekerd, dat Hij het doet, om de eenvoudige reden, dat het Woord van God het zegt. Het is niet de vraag, wat ik denk of gevoel; het is waarheid, en daarom geloof ik het."

2. En heeft alle dingen in Zijn hand gegeven. "Goed," zegt u, "deze waarheid neem ik net zo vast aan." Maar gelooft u haar, omdat u gevoelt, of omdat u ziet, dat alle dingen in Zijn hand gegeven zijn? "Geen van beide," antwoordt u, "maar ik ben er van verzekerd; God heeft het gezegd."

Welnu, lees dan de laatste waarheid.

4. Wie de Zoon ongehoorzaam is..... de toorn Gods blijft op hem. Wederom vraag ik: gelooft u ook deze waarheid? Ik veronderstel, dat u opnieuw toestemmend antwoordt. Maar als nu de ongelovige het niet gevoelt. "O," zult u zeggen, "niettemin blijft de toorn van God op hem. Als hij het gevoelde, zou het daardoor niet waar worden, en als hij het niet gevoelt, zal het daardoor niet minder waar wezen. De waarheid staat vast, en het woord van onze God bestaat in eeuwigheid." Maar u zegt: "Ik ben geen ongelovige, ik geloof werkelijk in de Zoon van God." Goed, let dan wel op de waarheid, die ik met opzet eerst overgeslagen heb.

3. Wie in de Zoon gelooft, heeft het eeuwige leven. In hetzelfde hoofdstuk, een paar verzen vroeger, lezen wij: "Wie Zijn getuigenis heeft aangenomen, heeft bezegeld, dat God waar-

achtig is." Bedenk, dat God niet alleen een bepaald getuigenis betreffende Zijn geliefde Zoon gegeven heeft, maar dat Hij ook telkens zeer heldere waarheden bekend gemaakt heeft betreffende hen, die in Hem geloven. "Als ik maar aan mijn behoudenis geloven kon, dan zou ik wel waarlijk behouden zijn," zei een bekommerde ziel. Moge dit ook een schijn van waarheid hebben, het is toch niet het Evangelie. God zegt niet: "Als u genoeg geloof kunt hebben om te geloven dat u het eeuwige leven hebt, dan zult u het hebben." Dat zou niet anders zijn dan uw geloof tot Heiland maken en Christus terzijde stellen. Nee, als u in Zijn Zoon gelooft, dan spreekt Hij een eenvoudige waarheid uit, die u aangaat, namelijk: dat u het eeuwige leven hebt, en dan laat Hij het aan u over te bezegelen, dat "God waarachtig is." Evenals de toorn Gods blijft op de ongelovige, of hij het gevoelt of niet gevoelt, zo ook heeft de gelovige het eeuwige leven om het even, of hij meent daarvan een gepast gevoel te hebben of niet.

Twee onmogelijke dingen

Misschien zegt een verontruste gelovige: Dit is voor mij geen moeilijkheid. Ik kan geen ogenblik twijfelen aan de waarheid, dat een gelovige het eeuwige leven bezit, maar als ik mijn dagelijkse ervaring vergelijk met andere waarheden uit Gods Woord, dan begin ik te vrezen, dat ik in 't geheel niet wedergeboren ben. In de eerste brief van Johannes worden drie waarheden vastgesteld voor hem, die "uit God

geboren" is, en ik kan geen van die drie op mijzelf toepassen.

1. Hij doet de zonde niet, en hij kan niet zondigen. ^{1Joh. 3:9}

2. Hij overwint de wereld. ^{1Joh. 5:4}

3. De booze tast hem niet aan. ^{1Joh. 5:18}

Tegenover dergelijke uitspraken der Schrift moet ik bekennen:

1. dat ik wel zondigen kan, en, helaas ook wel zondig;

2. dat ik, in plaats van de wereld te overwinnen, menigmaal door haar overwonnen werd;

3. dat de vijand reeds talloze malen voordelen op mij behaald heeft en mij dus wel aantast.

"Kunt u zich nu," zo vraagt hij, "verwonderen over de angst en de onrust, die mij vervult, als ik met zulke ervaringen dergelijke plaatsen der Schrift beschouw?"

Zeker niet; maar laat mij u tot uw troost zeggen, dat zij, die "dood in hun zonden" zijn, nimmer zulk een strijd in zichzelf opmerken. Alleen u, die bekeerd bent, verlangt waarlijk te leven naar de wil van God. De onbekeerde vraagt niet naar de kennis Zijner wegen. "Er is geen vreze Gods voor hun ogen." ^{Rom. 3:18}

Doch laat ons tot ons onderwerp terugkeren. Wij hebben één onmogelijke zaak aangehaald: "Een ieder, die uit God geboren is, kan niet zondigen." Zien wij nu een tweede onmogelijkheid: "Het bedenken des vleses is vijandschap tegen God; want het onderwerpt zich aan de wet Gods niet, want het kan ook niet. En die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen." ^{Rom. 8:7, 8}

Let wel op deze belangrijke tegenstellingen :

"In het vlees," d.i. "uit het vlees geboren," en "kunnen Gode niet behagen." "Uit God geboren" en "kan niet zondigen."

Het is goed op te merken, dat God in de Schrift op tweeërlei wijze van het "vlees" spreekt. Vooreerst wordt dit woord gebruikt voor het lichaam, b.v. "Zo velen mijn aangezicht in het vlees niet gezien hebben." ^{Kol. 2:1} Vervolgens betekent het: de boze of gevallen natuur in elk kind van Adam, die door de inwonende zonde bedorven en de eigenlijke bron is van elke zondige daad, b.v. "het vlees begeert tegen de Geest." ^{Gal. 5:17}

Twee verschillende naturen in één persoon

Wij hebben gezien, dat wij bij onze geboorte een boze natuur ontvangen, die zó verdorven is, dat God zegt, dat het onmogelijk is, dat zij zich aan Zijn heilige wet kan onderwerpen. "Zij kan Gode niet behagen."

Bij onze geestelijke of tweede geboorte ontvangen wij door de werking van de Geest, door middel van het Woord Gods, ^{Jak. 1:18; 1Petr. 1:23} een geheel andere, een "Goddelijke natuur," ^{2Pet. 1:4} een nieuw leven. Jezus stelt dit aan Nicodemus voor in deze woorden : "Hetgeen uit het vlees geboren is, is vlees; en hetgeen uit de Geest geboren is, is geest." ^{Joh. 3:6}

Dus heeft de gelovige in werkelijkheid twee naturen, namelijk : "die uit het vlees geboren is," en die daarom "Gode niet behagen kan," en "die uit

de Geest geboren is, en die vanwege haar wezen "niet zondigen kan, omdat zij uit God geboren is."

In Romeinen 7 vindt u deze beide naturen elk afzonderlijk duidelijk aangewezen. Lees b.v. het laatste vers: "Zo dan, ikzelf dien wel met het gemoed (dat is het vernieuwde gemoed, of zoals wij gezegd hebben, de nieuwe natuur) de wet Gods, maar met het vlees (dat is de oude natuur) de wet der zonde." En in vers 22 en 23: "ik heb een vermaak in de wet Gods naar de inwendige mens; maar ik zie een andere wet in mijn leden, die strijd voert tegen de wet mijns gemoeds."

Een eenvoudig beeld kan dit duidelijk maken.

Een boerin had een hen te broeden gezet op een aantal eendeneieren; een week daarna zag zij, dat een groot gedeelte daarvan vernield was. Zij verving toen de gebrokenen door hoendereieren; toen nu de kuikens voor de dag kwamen, had de hen natuurlijk voor twee verschillende soorten te zorgen. Dit gaf haar evenwel weinig of geen zorg, totdat zij op zekere dag tot haar schrik bemerkte, dat de jonge eenden zich naar een bijgelegen vijver begeven hadden, en daar bij hun eerste kennismaking met het water zoveel plezier hadden, dat al haar roepen niet in staat was ze weer op het droge te doen komen. De kleine hoenders daarentegen toonden niet de minste begeerte om zich in het water te wagen, en zouden er ongelukkig aan toe geweest zijn, als ie-

mand ze daartoe gedwongen had. Hier waren dus twee naturen met zeer verschillende begeerten en gewoonten. Het kuiken, dat uit het eendenei gekomen was, had de natuur van een eend; dat uit het hoenderei kwam, de natuur van een hoen, en toch waren beide in hetzelfde nest uitgebroed. Het is duidelijk, dat alle boerinnen der wereld, al werden zij geholpen door alle mannen der wetenschap, niet de natuur van een eend kunnen veranderen in de natuur van een hoen. De eend zal altijd de natuur van een eend, het hoen steeds de natuur van een hoen houden.

Duizendmaal groter is het verschil tussen de twee naturen in een Christen ter oorzaak van de verschillende bronnen, waaruit zij ontspringen. De ene is van de mens, de verloren, schuldlige, gevallen mens - de andere van God, in de volstrekke heiligheid Zijner Goddelijke natuur. De ene is menselijk en bezoedeld - de andere Goddelijk en daarom voor bezoedeling onbereikbaar. Elke boze gedachte, iedere verkeerde daad van de gelovige komt voort uit de oude natuur - elke goede begeerte, iedere Gode welgevallige handeling vindt haar oorsprong in de nieuwe natuur.

Het is u misschien wel eens gebeurd, dat u verlangde, zich in uw binnenkamer tot het gebed af te zonderen; dit verlangen kwam voort uit de nieuwe natuur. Maar terwijl u op de knieën lag, kwam er een boze gedachte bij u op, waardoor u afgeleid werd; die was uit de oude natuur voortgekomen.

Maar nu komen wij tot een andere gewichtige vraag:

Wordt de oude natuur door de nieuwe verbeterd?

Op deze vraag is maar één antwoord: Niets is in staat, het vlees te verbeteren. Het werd op alle mogelijke wijzen beproefd; van de val van Adam af tot aan het kruis van Christus. En wat was de uitkomst? Gods heilige wet werd moedwillig verbroken. Gods Zoon werd wreedaardig ter dood gebracht, toen Hij in Zijn genade jegens de mensen deze aarde bezocht.

Wanneer het Goddelijk leven werkzaam is, wordt niet de oude natuur verbeterd, maar wordt haar algehele verdorvenheid nog meer openbaar.

Nu zou men kunnen zeggen: Indien mijn oude natuur niet verbeterd kan worden, dan doen zich twee moeilijkheden voor:

1. Hoe kan ik van haar bevrijd worden? en
2. Hoe kan ik haar ten onder houden?

Als wij deze vragen behandelen, zal het goed zijn om te letten op het belangrijk onderscheid in de Schrift tussen "zonde" in het vlees en "zonden." Het boze beginsel, dat door de natuurlijke geboorte in ons is, wordt "zonde" genoemd; de boze daden, woorden en gedachten, die uit deze bedorven natuur voortkomen, worden als "zonden" aangeduid. U kunt in 1Joh. 1:8, 9 het onderscheid vinden: "Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, zo misleiden wij onszelf." En wederom:

"Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve." Dit onderscheid is daarom zo belangrijk, omdat de Schrift leert, dat God wel onze zondige daden, onze zonden dus, door het bloed van Christus vergeeft, maar niet de zonde in het vlees; deze wordt door Hem geoordeeld. Ik zal trachten dit duidelijk te maken.

Veronderstel, u hebt een kind, dat van nature een driftig karakter heeft. Op zekere dag wil hij in een vlaag van opgewondenheid een boek naar zijn broers hoofd werpen, en verbrijzelt een grote vensterruit. Indien hij over zijn boze daad berouw heeft en ze belijdt, dan kunt u hem vergeven. Maar zijn driftig karakter, 't welk de oorzaak was van zijn handeling, vergeeft u dat ook? Dat kan niet. U hebt een afkeer daarvan, en zou het, als dat kon, geheel uitroeien.

Dit driftig karakter nu (hoewel dit op zichzelf slechts één trek der boze natuur is) gelijkt op de inwonende zonde, terwijl de openbaring naar buiten, waardoor de broer bezeerd en het glas gebroken werd, de zonden voorstelt. Ik herhaal daarom, dat God wel de zonden van de gelovige vergeeft, doch nooit de zonde. Niet anders dan veroordelen kan Hij haar. De dood is de enige weg om van haar vrij te komen. Lees Rom. 8:3: "God, Zijn eigen Zoon zendende in gelijkheid des zondigen vleses en voor de zonde (d. w. z. als een offer voor de zonde) heeft de zonde in het vlees veroordeeld."

In de eerste hoofdstukken van de brief aan de Romeinen toont de Apostel onze verlossing van de zonden aan, maar in het 6e hoofdstuk stelt hij ons voor, hoe wij van de zonde bevrijd worden.

In Romeinen 4:24, 25 spreekt hij van Christus als van Dien, "welke overgeleverd is om onze zonden en opgewekt om onze rechtvaardiging." En het gezegende gevolg daarvan is, dat aan hen, die in Hem geloven, rechtvaardiglijk vergeving geschonken is, en zij "vrede met God" hebben. ^{Rom.5:1}

Maar in het 6e hoofdst. behandelt hij de verlossing van de zonde, wat iets geheel anders is. "Die gestorven is, is gerechtvaardigd van de zonde." ^{vs. 7}

U kunt het onderscheid tussen deze beide zaken in een beeld leren kennen, als u leest wat over de reiniging van de melaatse in Lev. 14:1-7 gezegd wordt, en wat in 2Kon. 5:10-14 over de reiniging van Naäman wordt verhaald. In Leviticus zien wij, dat de melaatse geheel onbekwaam is iets tot zijn reiniging te doen, hij moest eenvoudig toezien, hoe alles voor hem gedaan werd. De "levende, reine" vogel wordt gedoopt in het bloed van de geslachte vogel, en dan zal men hem in het open veld vliegen laten; dit betekent: de melaatse ziet een "levende, reine" voor hem, de "onreine," in de dood gaan, en de met het bloed besprengde plaatsbekleder stijgt op, en de priester verklaart de melaatse rein.

Zo heeft "Christus eenmaal voor de zonden geleden, de rechtvaardige voor de onrechtvaardigen, opdat Hij

ons tot God zou brengen." ^{1Pet. 3:18} Daarom kan aan ons, die in Hem geloven, geen vlek gevonden en tegen ons geen aanklacht ingebracht worden. "Het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt ons van alle zonde."

Voor Naäman zien wij niet een ander in de dood gaan ; hij moet zelf daarin gaan. (De Jordaan beschouwd als beeld van de dood.) Zo ook leert de Schrift, dat Christus niet slechts voor de gelovige in de dood gegaan is, maar dat de gelovige zèlf in de dood geweest is, evenals Naäman. Hij is met Christus gestorven. ^{Rom. 6:8}

Er is nochtans een groot onderscheid tussen onze verlossing en die van Naäman. Hij werd verlost van de aanwezigheid des kwaads; wij worden van de "inwonende zonde" eerst verlost, wanneer wij deze aarde verlaten.

Zo is dus alles, wat wij van nature zijn, en alles, wat wij gedaan hebben, op het kruis geoordeeld. Hij, die daar ons oordeel droeg, heeft uitgeroepen: "Het is volbracht." Wie zal ons nu oordelen? ^{Rom. 8:33, 34} Niemand! Er is niets te veroordelen overgebleven. Laat Satan ons onze zonden zien, wij loochenen of verontschuldigen ze niet, maar antwoorden eenvoudig: "Christus is voor onze zonden gestorven." En tracht hij ons in onrust te brengen door de zondigheid van onze natuur, dan kunnen wij er aan toevoegen: "En wij zijn eveneens gestorven."

Maar nu is er voor velen nog een bezwaar. Ik hoorde eens een gelovige bidden, dat hij toch gevoelen mocht,

dat hij met Christus gestorven was. Maar waar heeft God gezegd, dat wij moeten gevoelen, dat wij gestorven zijn? Nergens. Hij zegt, dat wij "ons voor dood moeten houden." Rom. 6:11

Wij hebben te geloven, dat wij met Christus gestorven zijn, omdat God het zegt, en niet omdat wij ons als gestorven gevoelen of ooit gevoelen zullen. God zegt ons, dat Hij het zo beschouwt, en Hij verwacht, dat wij het geloven, even eenvoudig als wij geloven, dat Christus voor onze zonden gestorven is. God beschouwt de dood van onze Plaatsbekleder als onze dood, en het geloof oordeelt altijd evenals God over de dingen. 2Kor. 5:15

Zo kwam er aan onze oude toestand, als kinderen van de gevallen Adam, op het kruis een einde, of, zoals de Schrift het uitdrukt: "onze oude mens is met Christus gekruisigd;" Rom. 6:6 en wij zijn nu in het leven met de tweede Adam, de opgestane Christus verbonden, of zoals het genoemd wordt: "eens anderen" geworden, "van Hem, die uit de doden opgewekt is." Rom. 7:4

Wij zijn als gelovigen in een geheel nieuwe toestand gebracht. Hij, die ons oordeel op Zich nam, toen Hij voor ons op het kruis tot zonde gemaakt werd, is uit de dood opgestaan, en God ziet ons "in Hem." Wij zijn "gerechtigheid Gods in Christus" geworden, en zijn daardoor voor altijd buiten het bereik van het oordeel. 2Kor. 5:21

Indien nu de gelovige, aan wie God deze gezegende waarheden geleerd heeft, ontdekt, zoals hij gewis ontdekken zal, dat de zonde nog "in hem

woont," en dat de oude natuur even slecht is als vroeger, dan kan hij, in plaats van nutteloze pogingen aan te wenden om ze te verbeteren, zich aan de zijde Gods tegen haar over stellen. Hij beschouwt haar als zijn ergste vijand, die hij altijd moet wantrouwen, en die hij nooit moet koesteren. Hij weet, dat God haar op het kruis volkomen geoordeeld heeft, en derhalve veroordeelt hij haar ook. Hij houdt zichzelf voor dood, maar voor God levend in Christus Jezus.

Welk een troost, dat God van het vlees niets goeds verwacht, maar dat Hij het voor altijd heeft verworpen!

Het heeft ook in geen enkel opzicht enig recht op ons. "Wij zijn niet meer schuldenaars aan het vlees, om naar het vlees te leven." Rom. 8:12 En hoewel wij verantwoordelijk zijn om het vlees in zijn werkzaamheid te beletten, zo doet God het ons toch door de dood en de opstanding van Christus beschouwen als iets, dat in onze nieuwe toestand geen plaats meer heeft. Het kruis van Christus heeft de betrekking, waarin wij eenmaal tot de eerste, de gevallen Adam, stonden, voor altijd verbroken, en de Heilige Geest heeft het leven van de tweede, de opgestane Adam, in onze ziel geplant. Wij zijn naar Gods gedachte niet "in het vlees;" maar "in de Geest." Daarom kan de apostel zeggen: "Ik ben met Christus gekruisigd, en ik leef; doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu leef in het vlees, dat leef ik door het geloof van de Zoon Gods, die mij

heeft liefgehad, en Zichzelf voor mij heeft overgegeven." Gal. 2:20

Wat is het geheim van onze kracht?

Een ieder, die uit de Geest geboren is, heeft begeerten, welke behoren bij de nieuwe natuur, die hem medegedeeld is - begeerten, die een vermaak hebben aan de wet Gods, en zich aan de leiding van Gods Woord onderwerpen. Maar hij ondervindt ook, dat hij te doen heeft met neigingen en begeerten van geheel tegenovergestelde aard, die bij de oude natuur behoren. Men vindt dus "wat des vleses is" en "wat des Geestes is". De begeerten van deze twee staan geheel tegenover elkander.

Menige pasbekeerde is ongelukkig, omdat hij het vlees niet zo maken kan als een wedergeboren mens naar de leer van Gods Woord zijn moet; en de wet, hoewel hij naar de inwendige mens een vermaak aan haar heeft, geeft hem geen kracht. Met andere woorden: hij tracht iets tot stand te brengen, dat God voor volstrekt onmogelijk verklaard heeft, om namelijk het vlees aan de wet Gods te onderwerpen. Rom. 8:7,8 Hij ondervindt, dat het vlees altijd begeert wat des vleses is, dat het zelfs vijandschap is tegen de wet Gods, ja tegen God Zelf. En wijl dit zo is, wordt zijn smart groter, naarmate hij zich meer inspant om dit onmogelijke te volbrengen. Inderdaad, als men tracht het vlees te onderwerpen door middel van de wet, dan leidt dit alleen daartoe, om zijn onverbeterlijkheid meer te doen uit-

komen. Als de wet op het vlees toegepast wordt, dan roept deze slechts de vijandschap te voorschijn, hoewel die vijandschap er vroeger ook was. "Door de wet is de kennis der zonde." Rom. 3:20

Hoewel de wedergeboren mens een natuur heeft, die "het goede wil doen," zo vindt hij nochtans, dat het kwade bij hem voorhanden is, en eerst wanneer hij de strijd als geheel hopeloos opgeeft, en uitroept: "Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen?" Rom. 7:24 dan volgt in waarheid de verlossing, en dan dankt hij God door Jezus Christus. vs. 25

Maar de Geest van God doet meer nog, dan een "dode zondaar" tot het leven brengen. Hij wordt daarna de kracht van dat leven. Indien de wedergeborene het evangelie der behoudenis aanneemt, komt de Heilige Geest in hem wonen. Ef. 1:13 Hij wordt "verzegeld" tot de "dag der verlossing," d. i. der verlossing van het lichaam. Ef. 4:30; Rom. 8:9, 14, 16; Joh. 14:17

Volgens 1Kor. 6:19 wordt zijn lichaam "de tempel van de Heilige Geest," Die in hem woont. Hij behoort niet meer zichzelf toe, maar is "voor een prijs gekocht."

Enige tijd geleden las ik op de muur van een groot huis: "Dit huis zal heropend worden onder een geheel nieuw bestuur." Ik denk, dat het van eigenaar was veranderd, en er nu ook een andere directie gekomen was. Deze bekendmaking deed mij dadelijk denken aan de aangehaalde Schriftuurplaats. Het huis was hetzelfde gebleven; ramen, deuren,

schoorstenen, alles was zoals te voren, maar het had een nieuwe eigenaar, en kwam daardoor "onder een geheel nieuw bestuur."

Zo is het ook met de gelovige. Hij is dezelfde persoon met hetzelfde karakter als vóór zijn bekering; hij is waarschijnlijk in hetzelfde beroep gebleven, en staat, wat familie en omgeving betreft, in dezelfde betrekkingen, maar hij is nu het eigendom van een ander. Hij is van Christus, en dus onder een geheel "nieuw bestuur" gekomen, d.w.z. de Heilige Geest komt bij hem inwonen, om "het huis naar hemelse beginselen te besturen."

Hierin nu ligt voor de gelovige de kracht tot elke handeling, die naar de gedachte Gods is. Hier is zijn kracht om het vlees in bedwang te houden, om "de werkingen des lichaams te doden." In Gal. 5:17 wordt gezegd, dat "het vlees begeert tegen de Geest, en de Geest tegen het vlees, en deze staan tegen elkander over, opdat gij niet doet hetgeen gij wilt." Wij hebben er voor te waken, dat wij de Heilige Geest, die gekomen is om ons te besturen, niet bedroeven.

Nu zou men kunnen vragen: Indien de boze natuur in elke bekeerde blijft, en die natuur voortdurend gereed is om zich te doen gelden, hoe kan er dan gezegd worden: "Die uit God geboren is, kan niet zondigen?"

Men moet er wel op letten, dat hier geen sprake is van enkele vergevorderden, van wie gezegd kan worden, dat zij geloof daarvoor hebben, zoals

men zich wel eens uitdrukt. Neen, deze uitspraak geldt voor alle wedergeborenen - een ieder, die uit God geboren is.

"Maar," zegt misschien iemand, "deze stelling is in volkomen tegenspraak met alles, wat ik bij mijzelf ervaar en in anderen zie." Dit moge zo schijnen, doch laat ons haar een weinig opmerkzamer en biddende beschouwen.

Hierbij wens ik een voorbeeld aan te halen, dat dikwijls gebruikt werd door een geliefd dienstknecht van God, die nu bij de Heer is, en wel de bekende handeling om een rijsje van een goede appelboom op de stam van een wilde appelboom te enten. Zoals men weet, wordt eerst de kroon van de wilde appelboom afgesneden, vervolgens wordt een klein takje van een goede appelboom zorgvuldig in de eerste ingezet of "ingeënt," zoals men het noemt. Daarna wordt de plek, waar de verbinding plaats heeft, rondom met leem of was belegd om de boom te beschutten, en verder wordt de boom aan zichzelf overgelaten om, als lente en zomer komen, te groeien en zich te ontwikkelen.

Laat ons nu in onze gedachte naar de boomgaard gaan, waar de bedoelde boom staat, om de hovenier een en ander te vragen. "Hoe noemt u deze boom?" zo vragen wij. "Een appelboom." "Maar waarom zegt u niet, dat het gedeeltelijk een goede, gedeeltelijk een wilde appelboom is?" "Wij, tuinlieden, spreken nooit op deze manier daarover. In het bos was het vroeger een wilde appelboom,

thans in de boomgaard is het een goede appelboom. Het is wel wezenlijk dezelfde boom; doch toen wij de kroon afsneden, eindigde zijn bestaan als appelboom, en van het ogenblik af, dat zich bij de geënte loot het eerste teken van leven vertoonde, begon zijn nieuwe geschiedenis als goede appelboom." "Maar draagt deze appelboom nu geen wilde appelen meer?" Neen, dat kan niet. Zo onmogelijk het voor de wilde appelboom was om goede appelen voort te brengen, evenzo onmogelijk is het voor de ingeënte boom om wilde appelen te geven." "Maar wilt u daarmee zeggen, dat deze boom niets meer heeft van de natuur van de wilde appelboom?" "Neen, dat niet, maar ik zeg, dat al wat van de "wilde natuur" is, geoordeeld is geworden, en mocht deze nog tekenen van leven geven door uit de oude stam weer enkele loten te voorschijn te doen komen, dan neem ik onmiddellijk het mes en snijd zonder verschoning ook het kleinste takje weg."

Laat ons dit voorbeeld nader beschouwen. De wilde appelboom is een beeld van de mens in zijn natuurlijke toestand. Bij zijn wedergeboorte wordt, evenals bij de inenting van de appelboom, een nieuw leven in hem gebracht door de Heilige Geest en het Woord Gods. De apostel Johannes bespreekt in zijn brieven gewoonlijk de dingen volgens de beginselen. Evenals de tuinman, die volhield, dat de boom een "appelboom" was en niets anders, beschouwt Johannes in de

bedoelde woorden de gelovige alleen in verbinding met de nieuwe natuur, het Goddelijk leven, dat hij als uit God geboren bezit. Zoals het daarom voor een appelboom (alleen als zodanig beschouwd) onmogelijk is, wilde appelen voort te brengen, en wel omdat het een goede appelboom is, zo is het voor iemand, die uit God geboren is (alleen als zodanig beschouwd) onmogelijk te zondigen, omdat hij "uit God geboren" is. Hoe zou een Goddelijke natuur kunnen zondigen?

Hoe wonderbaar is dit alles! Wel mogen wij vol aanbidding uitroepen "Ziet, welke liefde ons de Vader gegeven heeft, dat wij kinderen Gods genoemd zouden worden! Daarom kent ons de wereld niet, omdat zij Hem niet gekend heeft." ^{1Joh. 3:1}

Maar hoewel Johannes op deze wijze over de Goddelijke natuur spreekt, toch erkent hij anderzijds wel degelijk de aanwezigheid der zondige natuur in de gelovige. Hij zegt in het 8e vers van het eerste hoofdstuk van zijn eerste brief: "Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, zo misleiden wij onszelf en de waarheid is niet in ons." En in Hoofdstuk 2:1 worden wij vermaand, niet te zondigen, en wordt ons medegedeeld, op welke wijze reeds een voorziening getroffen is, indien wij in de zonde vallen, namelijk: dat er een voorspraak bij de Vader is: Jezus Christus, de Rechtvaardige, die ons weder in gemeenschap met de Vader brengt, daar Hij bewerkt, dat wij, afgedwaalde kinderen van God, onze dwaasheid inzien

en onze zonden belijden, en Hij getrouw en rechtvaardig is ons de zonde te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid. ^{1Joh. 1:9} En waarom getrouw en rechtvaardig? Omdat Jezus Christus, de Rechtvaardige, eens voor altijd op het kruis door Zijn kostbaar bloed, voor al onze zonden volkomen voldaan heeft.

In de brieven van Paulus wordt ons helder voor ogen gesteld, wat de Geest leert omtrent de volkomen verlossing van de gelovige uit zijn vorige toestand in Adam en omtrent de plaats van zijn gehele rechtvaardiging en aanneming in Christus. Hij toont ons aan, dat, hoewel er in werkelijkheid twee naturen in de gelovige zijn, God toch acht, dat onze oude "wilde" toestand, die op het kruis door Hem geoordeeld werd, voor Hem beëindigd is; dat onze oude mens met Christus gekruisigd is; dat wij als mensen in

het vlees "besneden" zijn. ^{Kol. 2:11} en dat wij niet langer beschouwd worden als "in het vlees zijnde." Hij kan dan ook spreken van de tijd, toen wij in het vlees waren, ^{Rom. 7:5} en verklaren: "Gij zijt niet in het vlees, maar in de Geest." ^{Rom. 8:9} Juist zoals de boom, als hij spreken kon, zou zeggen: "Ik heb niet opgehouden te bestaan als zelfstandige boom, maar ik was vroeger in het bos een wilde appelboom, en nu ben ik in de tuin een goede appelboom."

Hoe onuitsprekelijk heerlijk is het, te weten, dat God ons niet meer ziet in verbinding met het geoordeelde leven van de eerste Adam, maar in het opstandingsleven van Christus, de tweede Adam. "Want gij zijt gestorven," zegt Hij, "en uw leven is met Christus verborgen in God." ^{Kol. 3:3}

Zo is er dan nu geen verdoemenis voor hen, die in Christus Jezus zijn." ^{Rom. 8:1}

Reis naar Israël en Jordanië

De ontdekking van de juiste locatie van Sodom en Gomorra en de aanhoudende vraag naar een groepsreis naar Israël en Jordanië, hebben ons doen besluiten om op deze verzoeken in te gaan. Op grond van de gebleken belangstelling bieden wij een 12-daagse reis aan van 19 t/m 30 mrt 2007.

Deelnameprijs bedraagt €1445,00 pp. op basis van half pension.

Dat is exclusief luchthavenbelasting van ca. €140, uitreisbelasting van ca. €12,50, de safari op 23 maart door de woestijn van Judea en entreegeld voor het "zwemmen" in de Dode Zee. Maar inclusief de tour per jeep door het gebied van Sodom en het driedaagse bezoek aan Petra.

Er zijn nog plaatsen vrij, maar haast u!

Vanwege allerlei voorbereidingen moeten wij de inschrijving sluiten!

Nadere informatie en opgaven bij broeder

Klaas Boersma, Pater Schuurmanstraat 6, 8701 CX Bolsward. 0515-573468

Overgave

door Andreas van der Wal

Wie zich, als oprecht gelovig en bijbeltrouw christen, vandaag de dag wil oriënteren in de veelkleurige verscheidenheid aan kringen en kerken bij (veronderstelde) broeders en zusters, wordt helaas onvermijdelijk steeds vaker geconfronteerd met de alarmerende vraag of daar sprake is van een monumentaal misverstand, verwijtbare onwetendheid of moedwillige miskennis van de elementaire Bijbelse Waarheden waarop de Gemeente van Christus is gebaseerd.

Hierbij ligt zonder uitzondering een sterke nadruk op modieuze veronderstellingen en universalisme, liefst gepaard aan "wonderen en tekenen" als zichtbare manifestaties van de werking van "de geest".

In woord, geschrift en via de media profileren veel moderne "christenen" zich, door voortdurend eigen meningen en opvattingen te propageren met uitspraken als: "ik vind, ik ervaar, ik denk, ik zie", etc.

De Bijbel blijft hierbij vaak gesloten en buiten beschouwing, of dient maximaal als citatenboek voor een selectieve keuze, een bloemlezing uit favoriete bijbelteksten, gehanteerd naast andere (oude) geschriften en tradities.

Deze gelovigen praten bij voorkeur over zichzelf, over persoonlijke keuzes, voorkeuren en modieus getinte kerkelijke groeistrategieën, waarbij aantallen, getallen en bedragen een prominente rol spelen. De "kerk" ver-

wordt daarbij tot een handelsonderneming, een politieke partij of een "volks" vertegenwoordiging van, voor, en door het volk. Daarbij regeert de meerderheid met een organisatorische opbouw en een hiërarchische structuur waarin "gebreveteerde meesters" de leiding hebben, met als centraal leidmotief: doe dit en gij zult (voorspoedig) leven. De bijbelse boodschap versmald tot een bijna uitsluitend aards en momentaan "prosperity gospel", een welvaarts- en gezondheidsleer en -therapie, leidend naar een eventueel hiernamaals.

Systematische, contextuele bijbelstudie in onvoorwaardelijk geloof, als ge-

volg van een zoektocht naar Waarheid, wordt zo tot een rariteit, een zeldzaamheid, terwijl tegelijkertijd filosofie (fantasie) en ideologie (zelfrechtvaardiging) gaan prevaleren.

Onverkorte acceptatie van het gehele en volmaakt integere en autonome Woord van God als bron (oorsprong) en toekomst van al het leven, ontbreekt of wordt als onwenselijk ervaren.

De Bijbel zegt echter: Gij zult de meerderheid in het kwade niet volgen! ^{Ex. 23:2}

De vermeende rijkdom ^{Op. 3:17} blijkt naar bijbelse maatstaf ontluisterende armoede en lauwheid.

Geloof, waarin God centraal staat en waardoor mensen verlost worden zonder werken der Wet, omdat oprecht geloof van Godswege tot gerechtigheid wordt gerekend, ^{Rom. 4:5} blijkt vervangen door religie, waarin de natuurlijke mens zichzelf centraal stelt en eigen gerechtigheid en aardse welvaart zoekt.

God, echter, spreekt tot ons door en in Zijn Woord. Geloof en kennis (gemeenschap) met de Heere, is uit het horen en uit het bestuderen van dat Woord! ^{Rom. 10:17; Joh. 5:39}

Wij zouden ons vullen met dit Woord en niet verachten van de Genade Gods, ^{Heb. 12:15} door eigenwillige godsdienst. ^{Kol. 2:23}

Wij zouden naderen tot de Troon der Genade, de Opgestane Heer. ^{Heb. 4:16; 10:19-22}

Wij zouden onze bijeenkomst (gemeenschap met de Heer en dus met

broeders en zusters) niet verzuimen! Alleen dan wordt ons verstand geopend en verstaan wij de Schriften.

Hoe leest gij? ^{Luk. 10:26}

Verstaat u wat u leest? ^{Hand. 8:30}

Of beter nog: gelooft u wat u leest? Maakt u zich meester van de Bijbel of onderwerpt u zich aan Gods Woord?

Laat u zich inspireren door uw favoriete Bijbelteksten die aanspreken, of is de totale Bijbel uw inspiratie?

Gelooft u alles wat God gesproken heeft, of consumeert u Gods Woord en "eet" (snoept?) alleen wat u "lekker" vindt?

Bent u een consument of wordt u geconsumeerd? (genuttigd, nuttig gemaakt, gebruikt)

God spreekt en liegt niet! ^{Tit. 1:2}

God gelooft ^{Rom. 3:3} en herroept niet. God is trouw aan Zijn Woord.

God kan niet liegen!

Zijn werk is volmaakt en onberouwelijk. ^{Joh 17:17, Op. 22:18}

Gelooft u oprecht in de Heere Jezus Christus en in Zijn opstanding? ^{Rom. 10:9}

Dan bent u wedergeboren! Jezus geloofde! ^{Rom. 2:22, Gal.2:22} Door het geloof van Jezus Christus is verlossing tot stand gebracht, en door ons geloof krijgen wij deel aan deze verlossing in Christus, de opgestane Heer! Wij worden deel van Zijn Lichaam, de Gemeente.

Dit Lichaam van Christus is een organisme, geen organisatie, met slechts één Hoofd: De Heere Jezus

Christus. U bent een lid, een ledemaat, van dat Lichaam en staat als zodanig aan het Hoofd ter beschikking. Paulus zegt: "Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, [doch] niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelfen voor mij overgegeven heeft." Gal. 2:20

Christus heeft Zich voor ons overgegeven! Hij wijdt zich totaal aan de verzorging van Zijn Lichaam, de Gemeente, zijn Erfdeel.

Hij reinigt ons, want dat kunnen wij zelf niet. Hij reinigt ons door het Woord. Ef. 5:26; Heb. 4:12 Hij is onze Hogepriester. Heb. 4:14-16 Anders gezegd: Hij wast onze voeten.

Door de Geest Gods, de Heilige Geest, te ontvangen zijn wij in het verleden uit en in die Heilige Geest volmaakt wedergeboren en geheiligd; in de toekomst zullen onze vleselijke lichamen verheerlijkt en dus volmaakt gesteld worden, en in het heden, zal Hij onze sterfelijke lichamen door onze levenswandel, dat is onze ziel, van dag tot dag vernieuwen en heiligen, levend maken: Een levende ziel nu, is een geheiligde levenswandel.

"Indien de Geest Desgenen, Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zo zal Hij, Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken, door Zijn Geest, Die in u woont. Rom 8:11

Wij christenen worden niet wedergeboren als volwassene, maar als baby in Gods Koninkrijk, een baby die melk nodig heeft om te groeien!

"Als nieuwgeborene kinderkens, zijt zeer begerig naar de redelijke onvervalste melk, opdat gij door dezelve moogt opwassen." 1Pet. 2:2

Deze redelijke, onvervalste melk bestaat uit de eerste beginselen van de leer van Jezus Christus: het Woord. Heb. 6:1, 2

Baby's bepalen (nog) niet wanneer en door wie zij gevoed worden of wat zij zullen eten, dat doen anderen.

Melk komt van de moeder en staat voor de aardse dingen, de natuurlijke mens betreffende en daarom van tijdelijke aard. Baby's zijn veelal zeer begerig naar melk en willen graag drinken want daardoor groeien ze, maar melk is na verloop van tijd niet meer voldoende.

Na een aantal jaren wordt een kind gespeend (van de borst afgenomen) en gevoed met voedingsstoffen die niet van de moeder afkomstig zijn. Deze voedingsstoffen worden aangeduid met de verzamelnaam honing.

Wij zouden, zo zegt de Schrift, langzamerhand tot de volmaaktheid (volwassenheid) voortvaren en ons voeden met deze vaste spijs (honing).

Honing staat voor het Woord van God, het Manna (Man). Ex. 16:15, 16 Wat de Heere te eten geeft is dat wat Hij (ge)biedt! God spijst ons met Manna (honing). Deut. 8:3 De mens leeft van Gods Woord! Manna was als korian-

derzaad, wit en het smaakte als honingkoeken.

Het Manna is een type van de boekrol, Gods Woord. ^{Ez. 3:3, Op. 10:9}

Nogmaals: met Gods Woord wordt hier bedoeld: "Al de Raad Gods", de gehele Bijbel.

Paulus zegt: "Daarom betuig ik ulieden op deze huidige dag, dat ik rein ben van het bloed (leven) van [u] allen. Want ik heb niet achtergehouden, dat ik u niet zou verkondigd hebben 'Al de Raad Gods!'" ^{Hand. 20:26 en 27}

God zegt tegen zijn opgroeiende kinderen: "Eet honing, mijn zoon, want Hij is goed, en honingzeem is zoet voor uw gehemelte." ^{Spr. 24:3} Het gehemelte spreekt van hemelse dingen, niet van aardse dingen zoals de melk. Teveel en te snel honing eten kan echter niet, want in de mond is het zoet (als natuurlijke honing), maar het Woord (de Boekrol) zal uw buik bitter maken. Honing is zoet voor de hemelse dingen, bitter voor de aardse dingen.

Het Woord van God is altijd negatief voor de natuurlijke mens. Hoe meer van het Woord (het Manna; De Man) wij tot ons nemen, hoe minder er van onze natuurlijke mens overblijft. Onderzoek de heerlijkheid (de smaak) van de Bijbel,(be) proef "welke de breedte, de lengte, de diepte en de hoogte zij, opdat gij ten volle kondet begrijpen." ^{Ef. 3:18, 19}

Honing spreekt niet over de moeder, maar over de Vader!

Honing spreekt van wedergeboorte, van de nieuwe natuur.

De apostel Paulus klaagt echter over zijn broeders en zusters, met name in de brieven aan de Korinthiërs. In de brief aan de Hebreeën zegt hij zelfs: "Want gij, daar gij leraars behoortet te zijn vanwege den tijd, hebt wederom van node, dat men u lere, welke de eerste beginselen zijn der woorden Gods; en gij zijt geworden, [als] die melk van node hebben, en niet vaste spijs. Want een iegelijk, die der melk deelachtig is, die is onervaren in het Woord der Gerechtigheid; want hij is een kind. Maar der volmaakten (volwassenen) is de vaste spijs, die door de gewoonheid de zinnen geoefend hebben, tot onderscheiding beide des goeds en des kwaads." ^{Heb. 5:11-14}

Waarmee voedt u zich?

Wordt u door het Woord genuttigd, d.i. ten nutte gemaakt? Of consumeert u ten eigen bate?

Wordt u geweid door de Herder of weidt u Uzelf?

Gelooft u en onderwerpt u zich aan 'Al de raad Gods'?

"...Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige [en] Gode welbehaaglijke offerande, [welke is] uw redelijke godsdienst. En wordt dezer wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing uws gemoeds, opdat gij moogt beproeven, welke de goede, en welbehaaglijke en volmaakte wil van God zij." ^{Rom. 12:1, 2}

Hier worden wij uitgenodigd onszelf te offeren, d.i. ons beschikbaar te stellen en ons niet te onttrekken. ^{Heb.}

10:38 en 39

Wij geloven, niet slechts tot wedergeboorte, maar ook tot behouding der ziel. Onze ziel is onze levenswandel! De ziel zal door dagelijkse voeding met het Woord (Al de Raad Gods!) worden vernieuwd en steeds meer geheiligd tot goede werken, welke door God zijn toebereid en tot Gods eer. ^{Ef. 1:17-19} God werkt in en door ons - wanneer wij ons Gode onderwerpen - beide het willen en het werken. ^{Fil.2:13}

Wij worden gereinigd en wij worden geheiligd, door Het Woord Gods!

Bekering is een eigen keuze, beschikbaar stellen ook.

Wedergeboorte is Gods Werk, reiniging en heiliging ook, mits wij dat toestaan.

Wij kunnen onszelf niet reinigen en niet heiligen door bv. te trachten de Wet te houden. De Wet is een spiegel die laat zien hoe vies en onvolkomen wij van nature zijn. De Wet helpt ons niet bij de schoonmaak, de Wet doet zonde kennen, de Wet veroordeelt. De Wet is volmaakt, ^{Rom. 7:12} maar zij is gelegd op het vlees en daardoor krachteloos.

Onze hogepriester naar de ordening van Melchizedek, Christus Jezus, onze Heer, reinigt ons echter van alle zonde(n). Zo worden onze sterfelijke lichamen (zielen) levend gemaakt door een geheiligde levenswandel in Christus! Gods Kracht

wordt in onze zwakheid volbracht door geloof. ^{2Kor. 12:9}

U kunt als christen ervoor kiezen om na de wedergeboorte uw "eigen ding" te blijven doen, u kunt blijven eten van de boom van de kennis van goed en kwaad, u kunt proberen uzelf optimaal te verwerkelijken en u daarbij bedienen van Gods Woord als een soort "groot citatenboek" met leuke en vertederende literaire hoogstandjes.

Bedenk echter dat u dan in het "denkraam" van de tegenstander, de satan, de "tuin-slang" bent aangeland en dat u zo nooit "los komt" van uw onvolkomenheid.

U kunt dagelijks uw Bijbel openslaan en het gelezene als een soort "orakel" op uw dagelijks leven trachten toe te passen, maar bedenk dan dat God geen behagen schept in degenen die zich onttrekken aan "de redelijke godsdienst." ^{Rom. 12:1}

Wij zouden ons niet "meester" maken van de Bijbel, maar Gods Woord, God Zelf, ^{Joh 1:1} zou zich Meester maken van ons hart, want wie zijn leven zal trachten te behouden, die zal het verliezen, en wie zijn leven verliezen zal om Christus' wil die zal het vinden! ^{Luk. 17:33, etc.}

Wie zich meester maakt van Gods eigendommen en die aan zich onderwerpt blijkt gewogen en te licht bevonden! ^{Dan. 5}

God voedt ons op door Zijn Woord ^{2Tim. 3:16, 17} en indien wij onszelf beschikbaar stellen en houden en dat

Woord niet wederstaan (murmuren) worden wij geleid door de Geest, het Woord, en daardoor opgevoed tot volwassenen, zonen Gods, erfgenamen.

Die opvoeding wordt een loopbaan genoemd, ^{Heb. 12:1} een loopbaan waarbij wij in gedaante veranderd worden, van heerlijkheid tot heerlijkheid, de Heerlijkheid des Heeren weerspiegelende. ^{2Kor. 3:18}

Wanneer Christus zal worden geopenbaard in Zijn wederkomst, dan zullen ook wij, de zonen Gods, met Hem geopenbaard worden in grote Heerlijkheid en dan zullen wij met Christus als koningen heersen op de aarde. ^{Kol. 3:3; Op. 20:6}

Daarom tuchtigt God ons, ^{Heb. 12:5-8} omdat Hij ons nu al als zonen beschouwt en aanneemt. Hoewel nog kinderen, straks na de Opname aangestelde en erkende Zonen Gods! Wat een geweldig perspectief!

De volwassen zonen onderscheiden zich van kinderen doordat zij geleerd hebben verantwoordelijkheid te dragen, verantwoordelijk te zijn en zelf keuzes te maken in vrijheid! ^{1Kor. 10:23} Zij kunnen ook verantwoordelijkheid aan in Gods Koninkrijk. God is van hun trouwe dienst verzekerd.

Deze weg naar volwassenheid kan alleen bewandeld worden doordat wij ons voeden met Gods Woord, met Al de Raad Gods. Niet slechts een selectie daaruit.

Nogmaals, wij zijn niet geschapen uit goede werken, (Rom. 4:5, de tekst die Maarten Luther bevrijdde), maar tot goede werken, opdat God zou betonen in de toekomstige eeuwen de uitnemende rijkdom Zijner Genade door Zijn Goedertierenheid over ons in Christus Jezus. ^{Ef. 2:10, 7}

Door onze wedergeboorte zijn wij hemelburgers geworden, ingeschreven in de Hemel. ^{Heb. 12:23}

Op aarde zijn wij nog gebonden in het vlees, maar als Gemeente hebben wij een hemelse roeping en bestemming. Christus zal de Gemeente tot Zich vergaderen en wij zullen dan verschijnen voor de rechterstoel van Christus opdat een ieder van ons wegdrage wat door het lichaam is geschied. ^{2Kor. 5:10; Rom. 14:12}

Indien wij onszelf nu offeren, opdat Christus in ons gestalte krijgt, zal het werk, door ons geschied, geen hout, hooi of stro blijken te zijn, verteerd door het vuur, maar Gods Werk in ons zal blijven en wij zullen loon ontvangen, ^{1Kor. 3:13-15} een erfdeel des Heeren, heerlijkheid! Zonder overgave geen loon:

wel behoudenis, geen erfdeel;
wel kindschap, geen Zoonstelling!

Een aspect, dat tot hier toe onderbelicht is gebleven, maar toch van eminent belang blijkt voor bijbeltrouwe geloofsontwikkeling, mag hier niet onvermeld blijven, namelijk de problematiek rond de diverse bijbelvertalingen.

Het is bekend dat met de "regelmaat van de klok" steeds weer "nieuwe" bijbelvertalingen op de markt worden gebracht, om daarmee de "tale Kanaäns" toegankelijker, en de Bijbel aantrekkelijker te maken voor iedereen. Opvallend is daarbij dat deze vertalingen onderling qua woordkeus en interpretatie van de grondtekst, indringend van elkaar verschillen.

De conclusie is dientengevolge gerechtvaardigd dat het hier in een aantal gevallen meer om interpretaties van de bijbelse boodschap, dan om vertalingen van Gods Woord gaat.

Natuurlijk is het evident dat vertalen en interpreteren tot op zekere hoogte verweven zijn, maar daarvoor is uiterste zorgvuldigheid een "conditio sine qua non", een absolute voorwaarde, om uiteindelijk tot een zo "concordant" mogelijke vertaling te geraken die optimaal recht doet aan alle aspecten, intenties en betekenissen van de grondtekst. Lichtvaardige interpretaties i.p.v. concordante vertalingen, of zo concordant mogelijke vertalingen, leiden tot een onjuist begrip en onbijbelse leerstellingen.

In het Nederlands kennen en hebben wij gelukkig de zogenaamde "Statenvertaling", een integere (geen foutloze) vertaling, gemaakt door oprechte en deskundige christenen en als zodanig een betrouwbare bron voor verantwoorde bijbelinterpretatie en -studie.

Binnen de (universitaire) theologie bestaat sinds enige tijd de gewoonte intensief onderzoek te doen naar met name de datering van bijbelboeken, de ouderdom daarvan dus, en staat de vraag centraal wie welk bijbelboek of hoofdstuk heeft geschreven en waar het betreffende bijbelboek is geschreven, zonder zich primair af te vragen wat er wordt geleerd en bedoeld!

Dan hanteert men in andere kringen nog de illusie van de zgn. "voortschrijdende godsopenbaring". God zou zich nog dagelijks via moderne "profeten", "apostelen" en "gezalfden Gods" openbaren om hen boodschappen door te geven. Hierdoor lijkt het mogelijk specifieke leringen aan de Bijbel toe te voegen, of Bijbelse leringen te herroepen dan wel aan te passen aan onze "moderne" tijd, veelal onder het motto: ze wisten vroeger niet beter.

De Bijbel besluit met de waarschuwingen tegen afdoen van, of toevoegen aan Gods Woord. ^{Op. 22:18,19} Zelfs indien een engel een ander evangelie zou verkondigen, dat afwijkt van de gezonde leer, wordt daarover een vloek uitgesproken! ^{Gal. 1:8}

De Bijbel kent wel voortschrijdend inzicht, voorschrijdende groei, maar hiervoor geldt als absolute voorwaarde: oprecht en onvoorwaardelijk geloof in 'Al de Raad Gods'.

Ten slotte: Bij wie oprecht gelooft in Christus, de opgestane Heer, wordt het verstand geopend opdat hij of zij

de Schriften verstaat! ^{Luk. 24:45}

Bij oprecht gelovigen worden, anders gezegd, de ogen (des verstands) geopend, ^{Luk. 24:31} de Heer zelf opent hen de Schriften.

Jezus geloofde de gehele Schrift (Vgl. Mat. 19:4: de Schepping, Luk. 17:27: Sodom, Mat. 12:40: Jona) en refereerde voortdurend aan de openbaring Gods! Zoals gezegd: door Zijn Geloof is verlossing tot stand gebracht. ^{Rom. 3:23, Gal. 2:22} En wij krijgen door ons geloof in 'Al de Raad Gods' deel aan die verlossing!

Jezus zelf verklaarde dat de Schriften van Hem getuigen in de Wet van Mozes, en de Profeten en de Psalmen, dat is de totale Schrift die ten tijde van Jezus' omwandeling op aarde beschikbaar was!

De Schrift is de Zelfopenbaring van God, van het Plan der Eeuwen, van Christus Jezus, de Gerechtigheid Gods, de Gestalte Gods, de Opgestane Heere. Van ons, mensen, wordt verwacht dat wij in geloof de Heere zoeken ^{Hand. 17:27} en komen tot overgave.

Gelovigen zijn mensen die zich beschikbaar stellen, opdat de Heer in hen gestalte krijgt! "Wie tot God wil komen moet geloven dat Hij is (be-

staat), en dat Hij een beloner is van degenen die Hem ernstig zoeken." ^{Heb. 11:6}

God is geen beloner van degenen die zichzelf zoeken! Wie God zoekt wordt opgeroepen uit te gaan buiten de legerplaats (de wereld) en Zijn smaadheid te dragen! ^{Heb. 13:13}

Broeders en zusters, ons is uit genade gegeven in de zaak van Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden. ^{Fil. 1:29}

Dat is geen "prosperity" gospel, maar een oproep tot lijdzaamheid, tot passie, de bereidheid afstand te doen van ons zelfbeschikkingsrecht en ons aan en voor Christus beschikbaar te stellen en te houden, ongeacht vermeende beperkingen die daarvan eventueel het gevolg zijn.

God, echter, zorgt voor ons als wij dat doen, want niemand die in de krijg dient, wordt ingewikkeld in de handelingen des leeftochts, opdat hij dien moge behagen, die hem tot de krijg aangenomen heeft. ^{2Tim. 2:4}

Wie God niet gelooft maakt Hem tot een leugenaar en in Hem is de Waarheid niet, maar een ieder die zijn vertrouwen stelt op God, zal niet beschaamd worden! ^{Rom. 9:33}

De leuze is tegenwoordig: het menselijke en het christelijke zijn een en hetzelfde! Dat is een heel juiste zeggwijze voor het feit, dat het christendom is afgeschaft.

S. Kierkegaard, 1851.

De wederkomst van Christus

De Joden waren traag van hart om te geloven al wat de profeten hadden gesproken aangaande het lijden van hun Messias; wij zijn dikwijls traag van hart, om te geloven al wat zij gesproken hebben aangaande Zijn heerlijkheid. Ons treft het grootste verwijt, want het moet toch gemakkelijker zijn te geloven, dat de Zoon des Mensen zou komen "in de wolken des hemels, met grote kracht en heerlijkheid", dan dat Hij zou komen als de baby van Bethlehem en de timmerman van Nazareth.

Maar de wederkomst is een belofte, zowel aan de Gemeente als aan Israël.

Onder de laatste woorden van troost en bemoediging, die de Heiland richtte tot Zijn ontroerde en treurende discipelen, vóór Hij het verlossingswerk aan Golgotha's kruis ging volbrengen, waren deze: "En zo wanneer Ik heen zal gegaan zijn, en u plaats zal bereid hebben, zo kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt, waar Ik ben." Joh. 14:13

Hier spreekt de Heer over Zijn wederkomst in precies dezelfde termen als over Zijn hemelvaart. Zijn hemelvaart was persoonlijk en lichamelijk, daarom moet ook Zijn wederkomst persoonlijk en lichamelijk zijn.

Op hetzelfde ogenblik, dat onze Heer uit het gezicht van Zijn discipelen verdween, "stonden twee mannen bij hen in witte kleding; Welke ook zeiden: Gij Galilese mannen, wat staat gij en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is in de hemel, zal also komen, gelijkewijs gij Hem naar de hemel hebt zien heenvaren." Hand. 1:11

"Maar onze wandel is in de hemelen, waaruit wij ook den Zaligmaker verwachten, namelijk den Heere Jezus Christus; Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam." Fil. 3:20, 21
Zie ook: 1Thes. 4:16, 17; Tit. 2:13; 1Joh. 3:2; Op. 22:12

In verband met deze "zalige hoop" wordt ons geleerd te "waken", Mk. 13:33, 35, 37; Mat. 24:42; 25:13 te "wachten", 1Thes. 1:10; en "bereid" te zijn. Mat. 24:44

Het laatste gebed in de Bijbel is om Christus' spoedige wederkomst. Op. 22:20

Uit deze teksten blijkt overvloedig, dat de wederkomst persoonlijk en lichamelijk zal zijn; dat het dus niet betekent de dood van de gelovige, de verwoesting van Jeruzalem, de komst van de Heilige Geest, of de graduele verbreiding van het Christendom; maar dat het de "zalige hoop" is van de Christen; de tijd waarin de ontslapen gelovigen zullen worden opgewekt, en tezamen met de dan nog levend-overgebleven gelovigen "opgenomen zullen worden, de Heer tegemoet in de lucht"; 1Thes. 4:17 de tijd, waarin wij, die nu zonen van God zijn, Hem gelijk zullen zijn 1Joh.3:2 en beloond zullen worden voor de goede werken, gedaan na onze bekering, om Zijns Naams wil. 2Kor. 5:10; 2Tim. 4:8

Nederlands Bijbelstudie College

Wij zijn gelovigen. Maar wat geloven wij eigenlijk? En waarom? Hoeveel – uiteraard bijbelse – argumenten, hoeveel schriftplaatsen hebben wij eigenlijk? En hoe sterk zijn die argumenten? Hoe smal of hoe breed is het fundament van onze leerstellige bouwsels?

De spreekwoordelijke uitdrukking "Elke ketter heeft zijn letter" stelt vast dat soms de meest gecompliceerde leringen gebouwd worden op slechts een enkel woord of een bijbeltekst, die voor dat doel dan ook nog dikwijls uit zijn verband wordt gerukt. En dus weten sceptische gelovigen en ongelovigen ons te vertellen dat je "met de Bijbel alle kanten op" kunt. Op deze wijze worden omgekeerde pyramides gebouwd. Reusachtige, maar niettemin uiterst wankel constructies op veel te smalle basis: indrukwekkende theorie en theologie met nauwelijks enige bijbelse grondslag! En andersom! Veel bijbelse waarheden vinden dikwijls weinig geloof. Niet omdat de schriftuurlijke grondslag zo smal is, integendeel, maar omdat ze "naar de mens" zo onwaarschijnlijk lijken! En te eenvoudig, te simpel van constructie.

Op onze "College-dagen" houden wij ons daarom speciaal bezig met de fundamenten van ons geloof. Elke dag is gewijd aan één specifiek bijbels onderwerp, dat dan compact, structureel, schematisch, zo volledig mogelijk en in hoog tempo zal worden besproken. De colleges zijn in de eerste plaats bedoeld voor hen die - op wat voor wijze dan ook – zelf met het Woord dienen. "Evangelisten en herders en leraars" dus, die uiteraard een goed leerstellig inzicht en overzicht niet kunnen ontberen. Maar ook voor iemand die bij wijze van spreken "van niets weet", maar van goede wil is, zijn deze dagen een uitstekende gelegenheid om snel en degelijk ingeleid te worden in "de veelkleurige wijsheid Gods".

**De colleges worden gegeven, in Christen Ontmoetingscentrum "Petra",
Burg. Praamsmalaan 18 A te Bolsward.**

Onderwerp 14 april: Het Koninkrijk

Dagindeling:

10:00 uur	1 ^e College
11:00 uur	pauze
11:30 uur	2 ^e College
12:30 uur	Middagpauze
13:30 uur	3 ^e College
14:30 uur	pauze
15:00 uur	4 ^e College
16:00 uur	einde

Voor koffie, thee en soep zal worden gezorgd. Eventueel dus zelf brood meebrengen. Voor nadere inlichtingen kunt u terecht bij:

Br. Klaas Boersma,
Pater Schuurmanstraat 6,
8701 CX te Bolsward.
Telefoon 0515-573468.

Agenda van Ab Klein Haneveld

ALKMAAR donderdag 25 jan, 8/22 feb,
8 mrt, 5/19 apr, 3/17 mei, 19:45 uur;
"Delta", Oude Kanaaldijk 2,
Bijbelse Bedelingen

APELDOORN zondag 4 feb, 29 apr,
10:30 uur, P. Saenredamstr. 15

BEVERWIJK zondag 1 apr, 24 jun,
10:00 uur; B.H.K.-gebouw,
Groenelaan 74

BOLSWARD zondag 28 jan, 25 feb, 22
apr, 20 mei, 17 jun, 15 jul, 10:00 uur;
Brief aan de Romeinen
Ontmoetingscentrum Petra,
Burg. Praamsmalaan 18A

BOLSWARD zaterdag 14 april,
10:00 uur;
Ontmoetingscentrum Petra,
Burg. Praamsmalaan 18A
Nederlands Bijbelstudie College
onderwerp 10 april:
Het Koninkrijk

DRACHTEN donderdag 18 jan, 1/15
feb, 1/15 mrt, 12/26 apr, 10/24
mei, 20:00 uur; Rode Kruis ge-
bouw, De Geeuw 31
"Opdat vervuld worde..."

DRACHTEN zondag 4 mrt,
10:00 uur, Rode Kruis gebouw,
De Geeuw 31

EINDHOVEN woensdag 24 jan, 7/21
feb, 7 mrt, 4/18 apr, 2/16 mei,
20:00 uur; C.Huygens College,
Strausslaan 1

EMMEN maandag 29 jan, 12/26 feb, 12
mrt, 9/23 apr, 7/21 mei, 19:30 uur;
Ichthuskerk, Walstraat 21
Het boek Handelingen

't HARDE zaterdag 20 jan,
3 mrt, 12 mei, 10:00 uur;
't Poshuis, Munnikenweg 58
Nederlands Bijbelstudie Contactdag
onderwerp 20 januari:
Volmaakt leven

LEERDAM zondag 11 feb, 11 mrt, 8
apr, 6 mei, 3 jun, 1 jul, 10:00 uur;
Patrimonium, Jeekelstr. 40a,
Brief aan de Romeinen

LINSCHOTEN maandag 22 jan, 5/
19 feb, 5 mrt, 2/16/30 apr, 14 mei,
20:00 uur; "De Vaart",
J. Barneveldstraat 24,
Het boek Handelingen

OLDEBROEK dinsdag 23 jan, 6/20
feb, 6 mrt, 3/17 apr, 1/15 mei,
20:00 uur; Stationsweg 43
De brief aan de Filippenzen

OLDEBROEK zondag 28 jan, 11/25
feb, 11 mrt, 8/22 apr, 6/20 mei,
17:30 uur;
L.H.N.O. gebouw,
Van Sytzamalaan 3

RIDDERKERK zondag 13 mei,
10:00 uur, "De Bron",
Mauritsweg 1 (Rijsoord)

URK dinsdag 30 jan, 13/27 feb, 13
mrt, 10/24 apr, 8/22 mei, 20:00
uur; Eurozalm,

Rode Kruisgebouw, Wijk8-2
URK zondag 18 feb, 15 apr, 10 jun,
10:00 uur; Rode Kruisgebouw,
Wijk8-2

Geliefde lezer,

Het idee dat de Schepper de wereld regeert is een hardnekkig en noodlottig vooroordeel. In niet mis te verstane bewoordingen stelt de Bijbel, dat in de praktijk de satan, de duivel, "de overste dezer wereld" is. *Joh. 12:31; 14:30; 16:11* Hij is "de god dezer eeuw", die de mensheid verblindt. *2Kor. 4:4* Hij wordt aangeduid als "eeuw dezer wereld", als "overste van de macht der lucht" *Ef. 2:2* en zo verder. O, zeker, met even grote stelligheid leert de Bijbel, dat Jezus Christus uitermate werd verhoogd en een positie en Naam heeft ver boven alle overheid en macht, *Fil. 2:9* maar de uitoefening en openbaring van Zijn macht wacht op Zijn wederkomst in heerlijkheid. Wachtend op de wederkomst roept Hij Zich een volk uit de heidenen voor Zijn Naam; *Hand. 15:14* wil Hij ons "trekken uit de tegenwoordige boze eeuw;" *Gal. 1:4* en roept Hij ons op om ons aan Hem, de Allerhoogste ter beschikking te stellen en zodoende uit te gaan "buiten de legerplaats, Zijn smaadheid dragende." *Heb. 13:13*

Mijn broeder of zuster, hebt u de tegenwoordige wereld lief, *2Tim. 4:10* of zoekt u de dingen die boven zijn? *Kol. 3:1-3* Onze Heer zei: ".....vergadert u schatten in de hemel, waar ze noch mot noch roest verderft, en waar de dieven niet doorgraven noch stelen; Want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn." *Mat. 6:20*

Ab Klein Haneveld

Nederlands Bijbelstudie Centrum

Uit de statuten: "De Stichting Nederlands Bijbelstudie Centrum stelt zich ten doel de kennis van de inhoud van de Bijbel, die zij beschouwt als Gods Woord, te verspreiden. De stichting tracht haar doel te verwezenlijken door getuigenis in woord en geschrift."

In de praktijk wordt dit o.a. gedaan door het houden van bijbelstudie-avonden, tentcampagnes, contactdagen, collegedagen en conferenties, reizen; de uitgave van de lezingen op audio-cd's en cassettes en de uitgave van brochures en deze circulaire. Financieel is het Nederlands Bijbelstudie Centrum afhankelijk van vrijwillige bijdragen.

Correspondentieadres

Benny Goodmanstraat 40
1311 RA Almere
telefoon (036) 53 62 976
telefax (036) 54 68 644

Internet

www.bijbelstudie.nl
info@bijbelstudie.nl

Giften

Postbank 55 67 669
Rabobank 30 87 47 046

ten name van

Nederlands Bijbelstudie Centrum
Bolsward

Giften voor de tentevangelisatie

Rabobank 10 35 81 006

ten name van

NBC Evangelisatie, Bolsward